

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

15. An etiam illis, qui volunt sibi ministrare in ecclesia, in sylua, in publica platea.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Dices secundo: Dionysius (a) Areopagita facit mentionem vñtionis, quæ suo tempore fiebat, circa corpora fidelium etiam defunctorum.

a lib. de eccl. hierar. in fin.

R. Illam vñtionem procul dubio non fuisse sacramentalem, de qua agimus, sed verius fuisse caremoniam quandam, qua corpora fidelium ad sepulturam præparabantur ad imitationem, vt probabile est illius, quam circa corpus Christi Domini factam in (b) Euangelis legimus.

b Matth. 26
Marc. 14

QVÆSTIO XV.

An etiam illis, qui volunt sibi ministrari in ecclesia, in sylua, in publica platea.

Quæstionis explicatio.

T Angit obiter hanc quæstionem Gabriel (c) Biel, & post illum (d) Henriques, cuius occasio potest fuisse, quia tempore pestis multi propter cõtagionem non audentes consistere in ædibus suis, confugiunt ad ecclesias, agros, syluas, publicas plateas, in quibus subinde peste corripuntur: quæritur ergo, an iis debeat ministrari hoc sacramentum, etiam in locis publicis, si ita petant vel res exigat?

c In 4. d. 23.
art. 3. dub. 2.
d lib. 3. summa, c. 11.

Dd 5 R. spon-

Responsio.

Quamuis ordinarie hoc sacramentum, ægris lecto decumbentibus ministratur, potest tamen & debet in casu proposito & similibus ministrari in loco, in quo ager apprehenditur, siue in ecclesia, siue alibi, dummodo sit vera infirmitas, nec aliunde fiat sacramento irreuerentia, neq; aliorum sacramentorum magis necessarium ministratio impediatur.

Prior assertionis pars patet ex usu & consuetudine ecclesiæ: solent enim ægri ad mortem iam inclinantes lecto decumbere & in eo inungi, quo pacto cæremoniæ & reuerentia sacramento debita facilius seruantur. Altera quoque probatur, quia non legitur prohibitum hoc pacto, & iis in locis ministrare.

Dixi, (*dummodo sit vera pestis & infirmitas*) propter melancholicos, maniacos, & similes, qui tempore pestis vagari solent, existimantes temere, & sine vlllo fundamento se peste infectos, cum non sint, in quibus discernendis prudens, & circumspectus debet esse pastor, ne quis hoc sacramentum facile ministret.

Dixi secundo: (*nec aliunde fiat irreuerentia sacramento*) propter illos, & illas, qui præ morbo semiamentes inciuiliter, & inhoneste

honeste partes inungendas nudarent; in illo enim casu esset habenda ratio reuerentia sacramenti, & illud potius postponendum, quod ordinarie non est tantæ necessitatis.

Dixi tertio: (*neque aliorum sacramentorum magis necessariorū ministratio impediatur*) quia bonum publicum præferri debet priuato, & ministratio sacramentorum magis necessariorum, minus necessariorum. Itaque si ratione peste infecti, qui in ecclesia vngi vellet, impedienda esset ministratio baptismi, Pœnitentiæ, vel Eucharistiæ, dimitendus esset potius sine sacramento.

Dices: Mos ecclesiæ habet, vt mysteria sacra non nisi in locis sacris ministrentur.

R. Hoc proprium & familiare esse huic sacramento, vt in lecto ministretur propter necessitatem, & impotentiam ipsius recipientis, & forte etiam propter partes corporis inungendas, quæ maiori cum reuerentia præsertim in fœminis, & ecclesiasticis personis, in lecto inunguntur.

¶

¶

QVÆ.